

1. PRZYPROSZONY (2) *part praet pass pf*

Teksty nie oznaczają ó.

sg f N przyprosz(o)ną (1). ◇ pl N subst przyprosz(o)n(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: przypruszony s.v. przyproszyć, przypruszyć.

Posypyany prochem (2) : [Zásię niezdrwe bywáią [pszczoły] ktore łą kołmáte/ nie gładkie á iákoby przyproszone. Cresc 1571 687; MusProgn A4v.]

Przen (2) :

przyproszony czym (1): CzechRozm 87v cf W połączeniu szeregowym.

W połączeniu szeregowym (1): Ktora rzecz [wnętrzne rządzenie sumienia] iż w nich [pierwszych rodzicach] była grzechem przyproszona/ á prawie iáko iedną zálłoną/ požądliwości cíelefnych/ w ich potym potomłtwie/ pokryta y zálłoniona: przeto [...] CzechRozm 87v.

Szereg: »przyproszony i śmiady« (1): gdzie/ ácz lię częłto ludzkie [rzeczy] świecą y połyłkáią/ iákoby Bołkimi miály być: á Bołkie zás [słowa] iáko przyproszone y śmiáde łeżą [!]: iáko bywá złoto niewypolerowane bez gláncu CzechEp 233.

Synonimy: pokryty, posypyany.

Cf NIEPRZYPRUSZONY, [PRZYPRUSZYĆ]

MN